

Sobota 22. května: Právě jsem se vracím z Pikovic. Tak honem píšu, abych zážitky z [13. Setkání pod Medníkem](#)

nezapomněla. Svatý Petr má tenhle tramský festival v údolí Sázavy asi rád, protože po pátečním lijáku jen lehce seslal pár kapek na dopolední návštěvníky a pak mraky rozfoukával, aby se i chlad zahánějící sluníčko mohlo kochat nachystanou muzikou. Nafukovací kozel, který vloni za záhadných okolností zmizel poslední den z amfiteátru jednoho Velikého festivalu a řeka jej zřejmě vyplavila u pikovického tábořiště, bedlivě dohlížel na scénu, zda všechno klapě, a na návštěvníky, jak se činí. Výtečný supervizor.

Letos jsem nepřijela "párou", ale posázavským patrovým expresem. Nakonec, i ten za ty čtyři desítky let, co jezdí na téhle kouzelné trati mého dětství, už začíná být veteránem. Přijela jsem po půl dvanácté, a tedy jen z doslechu vím, že festival

Wabi Daněk a Miloš Dvořáček

Foto: Džexna

v jedenáct hodin otevřeli jako v předchozích ročnících otec zakladatel Jirka Rážek s moderátorem Milošem Kellerem. Letošní novinku, přihlásit se k účinkování v Pikovicích prostřednictvím výzvy na festivalovém webu, využily dvě kapely. Tramský svátek zahájila "stále začínající mladá" bluegrassová kapela **Veget** s náčelníkem Jardou Zárubou včele. **Nijak**, tedy tak se jmenuje druhá, místní kapela, která hrála, když jsem se vítala se známými. Pak už jsem byla ve střehu, přicházela má srdeční záležitost, tradiční účastníci,

Duo Durango

. Jindra Šmejkal, oslavující v těchto dnech svou neuvěřitelnou sedmdesátku s dcerou Jindřiškou, posílení o

Banjo trio

. (Banjo měli jen jedno, zato byli čtyři). Jindrovi věnovali krásnou směs z filmu Tenkrát na Západě, všichni společně zahráli samozřejmě i

Tramskou mši

a vyvolali

[Nostalgii](#)

. Kapelu, na kterou mám v poslední době štěstí. Vyznačuje se také tím, že má stále mladší a mladší zpěvačky. Jen mě tak trochu poťouchle napadlo, jestli musejí umět zpívat :-)))

Muzikantům to pěkně šlapalo dohromady nejen při procházce

Posázavskou stezkou

, Pikovice dokážou divy. Pak jsme si my, "náročné džezové publikum, odpočinuli poslechem

džezových plebejců"

Original Indiga

při "plebijazzu". Paráda. Zaswingovali nám např. varovně o

Zelené klobáse

. Pozor na ni, i kdyby ji servírovala krásná

Máří.

Aby se Miloš Keller při konferování na scéně sám nebál, přišel mu pomoci jeho pan ředitel z Country Radia Jirka Holoubek. "*Děkuji Milošovi, že mi dovolil si ho vzít s sebou,*" poděkoval svému podřízenému, ale pravým důvodem jeho nezbytné přítomnosti byli

Poutníci

. Kdo jiný než znalec a bluegrassák z Reliéfu by nám měl zasvěceně představit slavnou bluegrassovou kapelu, že? Kapela, ač má v rodném listu rok 1970, je mladá. Vždyť Máca a Mach tehdy snad nebyli ještě ani v plánu a Brandejs možná brnkal na nervy rodičům poslouchajícím Banjo z mlžných hor. Poutníkům vyšlo vloni velmi pěkné CD

Pláč

a

smích

, z něho, kromě dvou klasických poutnických, elektrickou kytarou opentlených kousků, představili

Vousatého chlapa

,
Altán

či

Starou poštu

. A diváci se dočkali i

Panenky

, zazpívali si ji společně s čistým tenorem Jirky Macha. Bohužel, každá kapela směla přidávat jen jednu. I tak

Vlak na Dobříš

vyjel se zpožděním, alespoň neujel

Mravencům Brďákům

a stihl ho i

Dědeček z Brd

, proslavený sérií cédeček toho jména s povedenými žertovnými svižnými písničkami. Nevím proč, ale já dostala hlad. Na Brdech se vždycky dařilo bramborám, náhodou to vím, protože můj dědeček byl z Brd, z vonících lahůdek jsem si vybrala bramborák s kuřetem a dala si k tomu řezané pivo. Malé :-)))

Sluníčko pikovickou louku neopouštělo a společně s diváky přivítalo mistra písničky a mužného hlasu **Wabiho Daňka** a mistra kytarových variací **Miloše Dvořáčka**. Wabi se tentokrát představil i jako "otec" nového pražského festivalu Vyšehraní, Miloš rozezpíval publikum

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 31 Květen 2004 04:00

řeckými rytmy, diváci si zapěli a zatleskali vloni nacvičenou písničku

K nám

s textem Jiřího moravského

Posázavský expres

Foto: Džexna

Brabce, samozřejmě, že nechyběla *Rosa na kolejích*. Wabi Daněk se na scénu posléze vrátil, pro změnu v úloze kmotra, při křtu nového cédéčka

Jitky Vrbové a Akátů

. Její královský hlas za doprovodu kytary Standy Chmelíka se nesl údolím, když zpívala "

Jen ty má Sázavo...

", nové CD představila

Lokálkou do Říčan

. Než stačila odjet, nezapomněla zavzpomínat na první dámu džezu i trampské muziky Evu Olmerovou. Jitka Vrbová nebyla sama, kdo pozdravil velikány, kteří již odešli do trampského nebe a zanechali nám tu na zemi své nezapomenutelné písničky. Wabiho Ryvolu připomněl otec zakladatel s

Posázavským expresem

."

Nevím ani kam jedu, který město si vyberu?"

znělo Pikovicemi, když nad našimi hlavami přelétávalo malé "soukromé" letadlo, nejspíš nějakého stydlivého bývalého trampa. Nebo se Wabi Ryvola na chvíli snesl z nebeských výšin blíž k místu, kde sám před lety účinkoval?

Na louce už bylo plno, malí zlatokopové rýžovali zlato, od touhy zbohatnout je ani ledová voda neodradila, příští kovbojové a kovbojky se projížděli na koních, bohaté občerstvení vonělo, vlaky jezdily, kapely hrály a zvukový mistr Mirek Hron se hbitě staral, aby je bylo slyšet? A také, aby bylo slyšet diváky soutěžící o sponzorské vitamíny. Keller s Holoubkem se nebojácně dotazovali přímo mezi publikem na nějaká čísla a odměňovali šťastlivce tabletami. Jen devítimístné SMS číslo countryrádiové si nikdo ne a ne vybavit. (Zřejmě trampskému národu stačí vitamíny v pivu :-)))

Taxmeni s Vráťou Vyskočilem

zavzpomínali na textaře George Falladu

Hobo songem

, roztíkali

Dědečkovy hodiny

, přidali písně kovbojské i military country. Diváci si zvesela zazpívali pa rúsky

Kaťušu

, zatančili si na

Zbraslavskou polku

(Škoda lásky), ale při

Aljašce

už začalo přituhovat. Jo, jaro, pěkná zima zavítala.

Veteránům

nevadila, klidně zpívali písničky, se kterými soutěžně úspěšně (Kellerův překlep :-)) v hitparádě, ale přiznám se, že mně ani čtyři vrstvy oblečení od zimy nepomohly a začala jsem pomýšlet na teplo domova.

A tak podobně jako v loňském roce jsem se za doprovodu **Paběrků** Marko Čermáka s festivalem rozloučila.

Jan

Vyčítal

s

Greenhorns

byli už v zákulisí přichystáni, a jak jsem si ověřila ze dvou na sobě nezávislých zdrojů, oni ani

Úsvit

i

Staré

sedlo

při produkci nezmrzli. Pohledem z lehce temperovaného vlaku na ještě dobře zaplněnou louku (přišlo kolem 2 300 otužilců) jsem letošnímu tramskému 13. Setkání pod Medníkem dala sbohem.

Na závěr poděkujeme "tátovi" festivalu Jiřímu Rážkovi a pořadatelům, zejména z řad pikovických hasičů, za nadšení, s jakým každoročně festival chystají, a všem muzikantům, kteří přijali pozvání hrát ke spokojenosti nezničitelných diváků. A samozřejmě oběma moderátorům za provázení hudebními žánry, dobrou zábavu i odolnost. (Kdo z nich byl lepší? Co kdyby to četl pan ředitel? :-))